Correctionele rechtbank Brugge,
17 juni 2015, 17de kamer

Notitienummer parket BG37.L1.22742-12-DF

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

bij wie zich voegde als burgerlijke partij bij akte d.d. 12 augustus 2013 voor de onderzoeksrechter mevrouw V. B. te Brugge en op de zitting d.d. 18.03.2015:

Het CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN RACISMEBESTRIJDING, thans rechtsopvolging door het FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN. DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL instelling van openbaar nut, opgericht bij de Wet van 15 februari 1993, en zoals omgevormd door de Wet van 17 augustus 2013, gevestigd te 1000 Brussel, Koningsstraat 138;

met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting van 18.03.2015, gericht tegen de eerste, tweede en vierde beklaagde;

vertegenwoordigd door meester J. P., advocaat te Loppem loco meester L. A., advocaat te Loppem;

tegen :

1. G. V., geboren te Pejë (Joegoslavië) op (…), vluchteling van Joegoslavische herkomst, zaakvoerder, eertijds ingeschreven te (…), en er ambtshalve geschrapt sedert 18.02.2011, thans terzake aangehouden en opgesloten in de gevangenis te Oudenaarde; bijgestaan door meester S. M., advocaat te Brussel;

2. P. D., geboren te Iasi (Roemenië) op (…), vreemdelinge van Roemeense nationaliteit, wonende te (…); bijgestaan door meester Y. M., advocaat te Oostende;

3. K. Z., geboren te Karashëngjergj-Prizren (Joegoslavië) op (…), zelfstandige, wonende te
(…), bijgestaan door meester P. M., advocaat te Gent loco meester L P., advocaat te Gent;

4. G. M., geboren te Djakovica (Joegoslavië) op (…), zonder beroep, wonende te (…); bijgestaan door meester Y. B., advocaat te Knokke loco meester J. M., advocaat te Brugge;

5. T. K., geboren te Dendermonde op (…), ambtenaar, wonende te (…); bijgestaan door

meester H. V., advocaat te Bekegem;

6. D. A., L., C., geboren te Blankenberge op (…), bediende administratief werk (privé), wonende (…); bijgestaan door meester D. S., advocaat te Brugge;

Beklaagd van:

DE EERSTE. DE TWEEDE EN DE VIERDE:

A.
Als daders,
om de misdaad of het wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt,
om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd,
om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,
om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt,

Bij inbreuk op de artikelen 66, 433quinquies §1, 1" en 433septies 3° en 6° van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, door teneinde ten aanzien van nog nader te identificeren personen van het vrouwelijk geslacht, personen te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen of de controle over hen te hebben genomen of overgedragen, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, waarbij hun toestemming van geen belang was, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt - dat direct of indirect gebruik werd gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang,
te Ussewege (Zeebrugge) en bij samenhang elders in het Rijk op nog nader te bepalen ogenblikken in de periode van 08 september 2012 tot en met 23 mei 2013.
ten nadele van B. D. A., N. I., F. A. en C. S..

DE EERSTE, DE TWEEDE EN DE VIERDE:

B.
Als daders,
om de misdaad of het wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt,
om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd,
om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,
om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei

geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt,

bij inbreuk op de artikelen 66 en 380 §1-1° en 380 § 3 -1° van het Strafwetboek, teneinde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige zelfs met zijn toestemming aan te werven, mee te nemen, weg te brengen of bij zich te houden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie en dat direct of indirect gebruik werd gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang,
te (...) (Zeebrugge) en bij samenhang elders In het Rijk op nog nader te bepalen ogenblikken in de periode van 08 september 2012 tot en met 23 mei 2013.
ten nadele van B. D. A., N. I., F. A. en C. S..

DE EERSTE. DE TWEEDE EN DE VIERDE:

C.
Als daders,
om de misdaad of het wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt,
om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd,
om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,
om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt,

bij inbreuk op de artikelen 66, 380 §1, 2" van het Strafwetboek, een huis van ontucht of prostitutie te hebben gehouden, namelijk te (…) en bij samenhang elders in het Rijk op nog nader te bepalen ogenblikken in de periode van 08 september 2012 tot en met 23 mei 2013.

DE EERSTE EN DE TWEEDE

D. BIJ SAMENHANG,

Als daders,
om de misdaad of het wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt,
om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd,
om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,
om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben

uitgelokt,

door, als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, in strijd met de artikelen 4, 5, 6, 7, 8 en 9bis het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, thans strafbaar gesteld door artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 06 juni 2010 (B.S. 06 juli 2010), de gegevens vereist krachtens het voormelde koninklijk besluit van 5 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat, dit met betrekking tot
C. S., te (...) in de periode van 01 mei 2013 tot en met 15 mei 2013,
K. Z., te (...) in de periode van 08 september 2013 tot en met 16 december 2012,
B. D. A., te (...) In de periode van 14 februari 2013 tot en met 10 maart 2013,
F. A., te (...) in de periode van 07 oktober 2012 tot en met 08 november 2012.

DE TWEEDE. DE DERDE EN DE VIERDE :

E.
Met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in authentieke en openbare geschriften, in handels- of bankgeschriften of in private geschriften, valsheid gepleegd te hebben, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen of verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of achteraf in de akten toe te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, en met bedrieglijk opzet of met hetzelfde oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van de valse akte of het valse stuk wetende dat het vervalst was, namelijk door in de "arbeidsovereenkomst voor arbeiders" tussen de V. D. en K. Z. loonbepalingen op te nemen, terwijl deze niet overeenstemmen met de werkelijkheid en de werkneemster in werkelijkheid een deel ontvangt van de inkomsten die de klanten van de bar betalen, te (...) (Zeebrugge) en bij samenhang elders in het Rijk op 17 december 2012.

DE EERSTE en DE TWEEDE:

F.
Bij inbreuk op de artikelen 1, 2 bis § 1, 4 (§§ 1, 4 en 6), 5 en 6 van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsmiddelen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen (Belgisch Staatsblad van 06 maart 1921) en op de artikelen 1,1 bis, 11, 26 bis en 28 §§ 1 en 2, 3° van het Koninklijk Besluit van 31 december 1930 houdende regeling van de slaapmiddelen en de verdovende middelen en betreffende risicobeperking en therapeutisch advies (Belgisch Staatsblad van 10 januari 1931), buiten de aankoop of het bezit krachtens geneeskundig voorschrift, zonder voorafgaande vergunning van de Minister van Volksgezondheid, tegen betaling of kosteloos, verdovingsmiddelen te hebben vervaardigd, in bezit te hebben gehad, te

hebben verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, …
namelijk het bezit van het zogenaamde product marihuana, dat substanties bevat welke onder de wetenschappelijke benaming Cannabis opgenomen zijn in artikel 1 nr. 15 van voormeld Koninklijk Besluit van 31 december 1930, in casu door niet bepaalde hoeveelheden binnen te brengen in het Penitentiair Complex van Brugge en deze hoeveelheden aldaar in hun bezit te hebben gehad, waarbij de ratio door P. D. wordt omschreven als "een tiental keer" en dit telkenmale 1 tot 1,5 gram,
te Brugge op niet nader te bepaalde ogenblikken in de periode van 08 september 2012 tot en met 23 mei 2013.

DE VIJFDE EN DE ZESDE:

G.
Als daders,
om de misdaad of het wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt,
om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd,
om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,
om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt,

bij inbreuk op de artikelen 66 en 246 §1 van het Strafwetboek, door als persoon die een openbaar ambt uitoefent, met name als cipier of als penitentiair beambte in het Penitentiair Complex te Brugge, rechtstreeks of door tussenpersoon, voor zichzelf of voor een derde, een aanbod, een belofte of een voordeel van welke aard dan ook te hebben gevraagd of aangenomen, waarbij de omkoping tot doel heeft het verrichten door de persoon die een openbaar ambt uitoefent, van een onrechtmatige handeling naar aanleiding van de uitoefening van zijn ambt of het nalaten van een handeling die tot zijn ambtsplichten behoort te verrichten, met name door voordelen in de zin van gratis producten of seksuele diensten te hebben aangenomen waarbij celcontrole werd aangekondigd of werd nagelaten de aanwezigheid van een gsm-toestel op cel of druggebruik door G. V. binnen de gevangenismuren te melden aan de directie,
te Brugge en bij samenhang elders in het Rijk op niet nader te bepalen tijdstippen tijdens de periode van 08 september 2012 tot en met 23 mei 2013.

Met de omstandigheid dat de eerste beklaagde zich bevindt in staat van wettelijke herhaling, gezien de nieuwe feiten werden gepleegd na een veroordeling tot een gevangenisstraf van ten minste 1 jaar en voordat 5 jaren zijn verlopen sinds de straf is ondergaan of sinds zij verjaard is, namelijk bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest van het Hof van Beroep te Gent de dato 20.10.2011 waarin hij veroordeeld werd tot: een gevangenisstraf van 40 maanden en een geldboete van 500,00 EUR (x 5,5 = 2.750,00 EUR) (vervangende gevang. : 3 maanden)
wegens:

- vereniging van misdadigers
- diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels
- diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (poging) (herhaling)

Gezien de beschikking van de raadkamer van deze Rechtbank d.d. 8 augustus 2014. Gelet op de dagvaardingen aan de beklaagden betekend.
Gezien de stukken van de bundel.
Gelet op de vordering van de burgerlijke partij.
Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.
Gehoord de eerste, tweede, derde, vierde, vijfde en zesde beklaagde in hun antwoorden en verdediging bijgestaan door hun respectievelijke raadsman.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

VOORAF (1): NOPENS DE BEWEERDE SCHENDINGEN VAN DE RECHTEN VAN VERDEDIGING

Tweede beklaagde werpt in besluiten op dat haar rechten van verdediging lopende het onderzoek zouden zijn geschonden, doch hiervoor vindt de rechtbank in de strafinformatie geen aanwijzingen. Dat er 'trucjes' zouden zijn gebruikt 'waarvan men zich de vraag kan stellen of dit nu een onderzoek waardig is' blijkt allerminst uit de strafinformatie en er moet hoe dan ook worden geoordeeld dat één of ander onderzoek naar een zekere E. W. geen enkel uitstaans heeft met onderhavige correctionele vervolging, minstens wordt zulks nergens aannemelijk gemaakt, ook niet bij begin.

Tweede beklaagde werd in een taal dewelke zij verstaat op de hoogte gesteld van de aard en de reden van de tegen haar ingebrachte beschuldigingen, zij beschikte over voldoende tijd en faciliteiten nodig voor de voorbereiding van haar verdediging, zij had de bijstand van een raadsman van haar keuze, zij vermocht elke gewenste onderzoeksdaad te vragen lopende het onderzoek en had kosteloos de bijstand van een tolk.

Van enige schending van de rechten van verdediging is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake en de beschuldigingen aan het adres van de speurders, die ook door eerste beklaagde werden geuit, worden nergens concreet gemaakt; zij blijven derhalve voor rekening van eerste/tweede beklaagde, terwijl het sub randnummer 11 in de besluiten voor tweede beklaagde aangereikte verweer duidelijk slaat op de onderzoeksfase en dus niet op de procedure voor de bodemrechter, zodat hier niet dient op te worden geantwoord.

VOORAF (2): NOPENS DE TAPS. DE SAMENVATTINGEN VAN DE TAPGESPREKKEN EN HET SAMENVATTEND PROCES-VERBAAI

Eerste beklaagde wierp ter terechtzitting d.d. 20 mei 2015 op dat de taps niet volgens de regels van de kunst zouden zijn verlopen. Artikel 90ter Sv. zou niet zijn gerespecteerd, de zgn. 'samenvattingen' van de tapgesprekken zouden geen correcte weergave zijn van wat er werkelijk werd gezegd en het samenvattend proces-verbaal zou in het verlengde hiervan tendentieus zijn opgesteld en neerkomen op een soort 'schriftelijke vordering van de speurders',

zodat met dit alles geen rekening mag worden gehouden.
Naar het oordeel van de rechtbank blijkt wel degelijk genoegzaam dat er ernstige aanwijzingen bestonden dat de feiten waarvoor de onderzoeksrechter geadieerd was strafbare feiten uitmaakten als bedoeld in §2 van artikel 90ter Sv., alsook dat de overige middelen van onderzoek niet volstonden om de waarheid aan de dag te brengen.

Het weze in het licht van het door eerste beklaagde aangereikte verweer overigens opgemerkt dat de tapmaatregel eveneens kan worden bevolen t.a.v. personen van wie op grond van precieze feiten vermoed wordt dat zij geregeld in verbinding staan met een persoon op wie een verdenking rust.

Tegelijk blijkt genoegzaam uit het geheel van de strafinformatie dat ook de spelregels voorzien in artikel 90sexies Sv. werden gerespecteerd en de rechtbank houdt hierna hoe dan ook geen rekening met de gehekelde 'samenvattingen' van de tapgesprekken en evenmin met het al evenzeer gehekelde samenvattend proces-verbaal.

In de mate dat eerste beklaagde alludeert op de rechten van verdediging in dit verband weze het nog opgemerkt dat de rechtbank eerder inging op het fel bepleite verzoek van eerste beklaagde de kans te krijgen auditief te worden geconfronteerd met de tapgesprekken. De zaak werd daartoe speciaal uitgesteld en het openbaar ministerie maakte op verzoek van de rechtbank logistiek mogelijk (geen sinecure) dat eerste beklaagde met de tapgesprekken zou worden geconfronteerd, enkel om alsdan vast te stellen dat eerste beklaagde te elfder ure afhaakte en gans eenvoudig het transport naar de tapkamer weigerde.

I. STRAFRECHTELIJKE BEOORDELING EN STRAFTOEMETING

1.1 Eerste, tweede en derde beklaagden betwistten ter terechtzitting d.d. 18 maart 2015 en 20 mei 2015 de hen respectievelijk ten laste gelegde feiten zodat moet worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om te oordelen dat eerste, tweede en derde beklaagden de hen ten laste gelegde feiten effectief hebben gepleegd en er schuldig aan zijn, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gerede twijfel, in welk geval zich de vrijspraak opdringt.

Eerste beklaagde G. V. ontkent dat er sprake zou zijn van mensenhandel met verzwarende omstandigheden (zie de randnummers 23 t/m 25 van zijn conclusie) en hij ontkent ook elke betrokkenheid bij de exploitatie van prostitutie (zie randnummer 26 van de conclusie voor G. V.); minstens ontkent hij - ondergeschikt dus - het bestaan van de weerhouden verzwarende omstandigheid (zie de randnummers 27 en 28 van de conclusie voor G. V.). Ook wat het houden van een huis van ontucht betreft, stelt G. V. dat hij niet als mededader zou kunnen worden vervolgd (zie de randnummers 29 en 30 van de conclusie voor G. V.). In het verlengde van dit verweer vraagt hij evenzeer de vrijspraak voor wat betreft de sociaal strafrechtelijke inbreuken (randnummers 31 en 32 van de conclusie voor G. V.).
Tweede beklaagde P. D., de minnares van eerste beklaagde, van haar kant betwist ook ten gronde (cf. supra) de haar ten laste gelegde feiten. Naar haar oordeel deed zij in het kader van de baruitbating niets dat niet door de beugel kon, zij vraagt dan ook dat haar de vrijspraak zou worden verleend, over de ganse lijn.

Ook derde beklaagde K. Z., de echtgenote van eerste beklaagde, betwist de haar ten laste gelegde feiten (zij wordt thans enkel nog vervolgd voor mededaderschap aan valsheid in geschriften).

Naar het oordeel van de rechtbank komen de eerste, tweede en derde beklaagden respectievelijk ten laste gelegde feiten nochtans wel degelijk afdoende bewezen voor. Op basis van de samengenomen gegevens van de strafinformatie kan immers worden gesteld wat volgt.

Begin september 2012 ging de baruitbating met commerciële benaming ‘P. D.’ opnieuw open, met nieuwe uitbaters (voorheen werd de zaak uitgebaat door de eenmanszaak van P. K.) en bij een kortstondige observatie werd een personenwagen Mercedes opgemerkt bestuurd door P. D., één (van de) vaste vriendin(nen) van G. V.. Uit een voertuig lichte vracht Citroën stapte ook K. Z., de echtgenote van G. V.. De personenwagen Mercedes stond ingeschreven op naam van de moeder van G. V.. De wijkagent bleek er al ter plaatse te zijn geweest, en toen waren P. D., P. V. en G. M. aanwezig geweest (ook deze laatste behoorde volgens de speurders duidelijk tot de entourage van G. V.).

Sedert 1 september 2012 is G. V. n.a.v. een verkeerscontrole opgesloten in het PCB ingevolge een bevel tot gevangenneming, doch uitvoerig telefonieonderzoek wees uit dat dit niet belette dat er druk telefoonverkeer werd gevoerd tussen G. V. en de leden uit zijn entourage. Het onderzoek reveleerde inderdaad dat G. V. ook vanuit de gevangenis contacten onderhield door middel van GSM's en/of simkaarten die in de gevangenis werden gesmokkeld (zie bijvoorbeeld het telefoongesprek tussen T. K. en P. D. d.d. 29 april 2013, waarbij T. aankondigde dat G. V. na 02.00u nog zou sms'n, '[...] want eerst was er een controle' - cf. ook infra nopens vijfde beklaagde).

Volgens het openbaar ministerie bevestigt de tapmaatregel die volgde dat G. V. de baas was van de baruitbating met commerciële benaming P. D., alsook dat hij vanuit de gevangenis de touwtjes stevig in handen hield/bleef houden en de rechtbank treedt deze conclusie volmondig bij. Het is derhalve volledig ten onrechte dat G. V. in zijn conclusies (zie het feitenrelaas, randnummers 1 t/m 19 van de conclusie voor G. V.) herhaaldelijk aangeeft dat uit de tapgesprekken - zoals weergegeven in de onderscheiden processen-verbaal - niet zou blijken hetgeen het openbaar ministerie beweert (in rechte verzocht hij eerder om kennis te mogen nemen van het geheel van de opnames, hiermee m.a.w. te worden geconfronteerd (zie de randnummers 20 t/m 22 van de conclusie voor G. V.) en de rechtbank ging op dit verzoek in, enkel om als voorzegd vast te stellen dat G. V. op het allerlaatste moment, en spijts de geleverde inspanningen om één en ander logistiek mogelijk te maken, afhaakte, zonder valabele reden).

De rechtbank verwijst hieromtrent in het bijzonder naar volgende fragmenten uit de tapgesprekken, die de zeer dominante rol van G. V. bij de in de in de dagvaarding weerhouden tenlasteleggingen overduidelijk maken en niet zoals door eerste beklaagde wordt volgehouden vatbaar zijn voor enige andere interpretatie dan deze die zonneklaar uit de gehanteerde bewoordingen naar voor komt.

Verscheidene malen stelde G. V. zelf in niet mis te verstane bewoordingen de enige 'baas' te zijn.

In een gesprek van 18 april 2013 zei hij in dat verband tegen K. Z.: 'ik heb het op haar naam gezet, dat ze zo gezegd de patroon is, maar je weet goed genoeg hoe het in mekaar zit daar hé, in orde?... laat de mensen maar denken en doen wat ze willen, volgens hun manier, we weten onderling wat we aan het doen zijn in orde? (event 137788287).

Wanneer B. A. op 1 mei 2013 tegen G. V. zei dat ze met klanten van D. was, repliceerde G. V. dat het klanten van de 'club' waren, en géén klanten van D. (event 138066912). Op 2 mei 2013 vroeg hij om de telefoon op luidspreker te zetten en stelde hij duidelijk voor elkeen die het horen kon: 'ik ga je iets uitleggen. Daar is er maar één baas, dat is ik de baas. Noch Z., noch D., noch niemand is daar baas.... Als je daar wil blijven werken, als je wil blijven doen zoals het hoort, wil ik dat je luistert.... je bent daar om te werken, je bent daar niet om D. te laten beslissen wie gaat betalen en wie niet gaat betalen. Als iemand binnenkomt, komen jullie allemaal vooraan.' Aan P. D. vroeg hij vervolgens of ze het gehoord had en of hij het nogmaals moest herhalen, waarop P. D. veelzeggend 'neen' antwoordde.

Het komt ook overduidelijk naar voor dat G. V. instructies en orders gaf, hetgeen zijn positie als leider verder ondersteunt.

Zo is er het gesprek tussen G. M. en K. Z. van 1 maart 2013 waaruit blijkt dat G. V. (‘D.’) naar K. heeft gebeld en gevraagd heeft om met niemand te praten over wie waar werkt omdat 'ze zullen polsen' (event 136907690).

G. V. riep ook telkenmale zijn entourage aan de telefoon om de nodige instructies te geven of om mensen op hun vingers te tikken. In event 137193490 riep hij meermaals P. D. aan de telefoon 'laat haar aan de telefoon komen, roep haar aan de telefoon'. Hij gaf instructies en zei 'je zal niet met mijn voeten spelen, jij, heb je goed begrepen wat ik je zeg? ... 'dat het duidelijk Is tussen jij en ik"... 'Je - zal - niet - met mijn voeten spelen; zo simpel’.

Op 17 maart 2013 gaf hij P. D. instructie achter de bar te blijven, hij vroeg haar 'om naar hem te luisteren'. Ze moest roepen wanneer er iemand binnenkwam en ze moesten vooraan blijven. G. V. maakte uit tot wanneer een klant mocht blijven en wanneer diezelfde klant de bar moest verlaten. G. V. voegde eraan toe: 'Het spijt me, dat zijn de regels van je huis', zijn huis. G. V. stelde wat verder in het gesprek nog dat ze er dinsdag zouden over spreken, er veelzeggend aan toevoegend 'maar vermijd discussies met me ajb' (event 137200121).

Ook over de wijze waarop de prijs ten aanzien van de klanten moet worden berekend, gaf G. V. instructies.

Op 2 april 2013 belde hij met P. D. en zegde hij welke kosten van de VISA zij moest doorrekenen aan de klanten (12%, 7% of 10%, vanaf 100,00 euro is het 10,00 euro erbij, enz.) (event 137491425).

Ook over het feit dat er niet te veel fiscaal mocht worden aangeven, gaf hij instructies: 'Met te

veel aangeven hé. Je zegt het hem.' (event 137491425).

Op 3 april 2013 controleerde G. V. via de telefoon of een meisje aanwezig was en wanneer K. Z. zou komen. Vervolgens gaf hij instructies omtrent de af te sluiten verzekering. P. D. gaf te kennen dat ze iedere keer met hem (‘D.’) zou spreken. Wanneer zich een meisje aanbood aan de deur zei hij meermaals dat ze haar moeten nemen ('Neem. Neem'). P. D. antwoordde daarop dat het in orde was en dat ze de dag erop zou vertellen wat ze gedaan had. Opnieuw moest P. D. dus blijkbaar verantwoording afleggen aan G. V. (event 137509308).

Op 4 april 2013 zei G. V. aan K. Z. dat hij P. D. gezegd had 'Ja, je gaat het meisje nemen'. Hij zei ook dat hij gezegd had om de naam T. uit de vennootschap te verwijderen, en de naam van A. in te voegen ('omdat ik het zo wil’; event 137526272).

Op 5 april 2013 kreeg G. V. tijdens een gesprek met P. D. te horen dat er voor 3.000,00 euro aan BTW zou moeten betaald worden en G. V. maakte er zich druk over dat dit te veel was: 'ga je voor de boekhouder en voor de staat werken of zo? Dat is te veel hé, bébé.' Hij maakte zich ook boos over de werkwijze van de boekhouder, en vroeg of die nog nooit voor een club gewerkt had. 'Normaal mag men ook geen club hebben ... ik weet niet, hé... Je moet eens stoppen je door boekhouders te laten oplichten, die je zeggen dat je 3000 euro voor een kwartaal moet betalen... ga je de hoer voor hem gaan doen of zo? G. V. zei aan P. D. dat ze dat niet mocht aanvaarden en dat ze aan de boekhouder moest zeggen: 'neen, neen, T. gaat niet akkoord dat we 3000 euro aan de btw betalen... neen, je geeft aan wat je moet aangeven, geen centiem bij.'

Tijdens dit gesprek gaf G. V. dus opnieuw duidelijk aan de baas te zijn en niet akkoord te gaan met de gang van zaken, voorgestaan door P. D.. 'Neen' was geen acceptabel antwoord; G. V. stelde: 'Je moet hierover eerst met me spreken. In orde?' (event 137545243).

Ook over het plaatsen van advertenties voor de bar werd er aan de telefoon gesproken. G. V. zei dat P. D. ter plaatse moest gaan en het regelen zoals het hoort en dat ze Het Laatste Nieuws moest 'kopen' (event 1378010540). Ook in event 137788287 van 18 april 2013 zei G. V. tegen P. D. dat ze reclame moest maken.

De instructies van G. V. werden ook door de dames doorgegeven, zo blijkt. Zo was er het gesprek tussen K. Z. en 'M.', waar zij stelde: 'en je moet doen wat D. jou gevraagd heeft, hebben we mekaar verstaan?' (event 137618668). De dames dienden G. V. ook te vertellen hoe de dingen buiten de gevangenis liepen (event 138217327).

Er werd ook overduidelijk zware druk op de meisjes gelegd door G. V.. Op 6 mei 2013 spreekt G. V. met K. Z. over 'A.' en zegt hij duidelijk dat ze die avond ging komen werken; zij moest komen werken: 'zo simpel is het'. En nogmaals: 'zij moet komen werken zo simpel ist, als ze dit denkt te doen anders mag ze een woning gaan huren samen met M., heb je het begrepen?... je mag het aan hen zeggen hé ... als ze het niet zien zitten dat ze een woning huren.' Wat verder in hetzelfde gesprek is G. V. opnieuw glashelder in zijn communicatie: 'maar hoe dan ook, werk. Komt die ook op bezoek hier samen met je of niet ? ... Komt ze vandaag op bezoek met je of niet ?... Ja, en daarna werken.... De boom in aan M. en aan haar ook.' En verder zegt hij dat K.

Z. op de volgende manier moet spreken: 'als ik met bezoek klaar ben, breng ik de kinderen terug en je maakt je klaar om te komen werken' (event 138163755).

De entourage rond G. V. vroeg kennelijk ook zijn toestemming voor een aantal zaken, hetgeen zijn positie als leider steeds verder bevestigt. Er is bijvoorbeeld het gesprek tussen G. M. en K. Z. van 13 maart 2013 waarbij wordt gevraagd naar een meisje, met de mededeling dat ze naar een andere plaats mocht komen omdat ze dan veel geld kon verdienen. K. antwoordt dat ze dit niet aan ‘D.’ had gevraagd en dat ze hem erover zou spreken (event 137137446).

Op 1 maart 2013 vroeg K. Z. wat zij die avond moest doen, waarop G. V. antwoordde dat ze mocht werken (event 136906355). Op 5 maart 2013 zei P. D. heel duidelijk: 'ik heb haar gezegd dat ze met je moet spreken, het is niet met mij dat ... het is niet aan mij om te beslissen', waarop G. V. kort maar duidelijk antwoordde: 'In orde.' (event 136973565).
Op 7 maart 2013 was er een telefonische ruzie tussen G. V. en K. Z. rond het binnenlaten van de politie, waarbij door G. V. plots werd gesteld: 'wie beslist in dat huis ?, waarop Z. antwoordde 'jij beslist, waarop G. V. opnieuw repliceerde: 'ahwel als ik beslis dan moet er naar mij geluisterd worden en niet naar M. en de andere.' (event 137021467).

Op 1 april 2013 was G. V. opnieuw heel expliciet: 'ik wil Je maar één ding zeggen, durf vanaf vandaag geen een klein ding te kopen zonder mijn toestemming, zelfs geen klein parfum, ik neuk jouw ras. Heb je het begrepen? ... Zelfs een naald ga je niet zonder mijn toelating kopen, vanaf heden.' (event 137473651).

Veel duidelijker kan het naar het oordeel van de rechtbank niet: niemand anders dan eerste beklaagde G. V. was de werkelijke uitbater van de bar, alwaar vrouwen weinig andere keuze hadden dan zich in de eenzijdig gedicteerde arbeidsvoorwaarden seksueel te laten uitbuiten.

Op 11 maart 2013 lag het gesprek tussen G. V. en P. D. trouwens in dezelfde lijn. G. V. stelde: 'Als het zo is, maak ik alle café's kapot, de hele hoek daar, niemand gaat werken.', waarop P. D. repliceerde: 'Zolang jij niets zegt, mag men niets doen hé.' Het antwoord van G. V. was: 'Dof is het. Je zegt gewoon aan Z. dat ze M. en de ander zegt: zolang ik geen toelating heb gegeven, doet niemand iets.' ... 'dat ze geen problemen gaan maken als ik geen ja gezegd heb. Maar als de ander me 'de bek probeert te neuken' en de machines wil nemen, dan gaan we alles kapotmaken, het kan me niet schelen.' (event 137099063). Ook op 9 mei 2013 stelde G. V. dat ze niets mochten doen zonder zijn toestemming (event 138235202).

G. V. liet zijn entourage tot bij hem in de gevangenis komen om hen instructies of orders te geven, en maakte zich ook herhaaldelijk behoorlijk druk en kwaad wanneer één en ander niet exact verliep zoals hij het wou.

Er is in dit verband het gesprek tussen G. V. en B. A. van 17 maart 2013 waarin hij meedeelt dat hij al ruzie gehad heeft met 'D.' of 'S.' en dat hij de dag erna aan 'A.' zou uitleggen wat ze moest doen. Ook wordt gesteld dat G. V. gezegd had dat één van de dames niet mocht drinken omdat ze beiden ook moesten werken (event 137200459). In hetzelfde gesprek verontschuldigt 'A.' zich ook nog voor wat ze gezegd had.

In event 137416794 (een gesprek tussen G. V. en P. D.) verwees G. V. naar P. D. enkele malen met de woorden 'je verdomme ras'. Verder stelde hij: 'Maar wacht om 14u30 als je naar het bezoek komt. Ik ga dat duidelijk stellen. Ik ga het duidelijk stellen, om 14u30. Maar dat zal je laatste keer zijn, hé. Dat zal jouw laatste keer zijn, ik zeg je het.'
Eén en ander kan naar het oordeel van de rechtbank absoluut niet meer worden gezien, zoals door eerste beklaagde nog aangereikt ter terechtzitting d.d. 18 maart 2015, als 'normale' discussies tussen man en vrouw.

Zelf gaf G. V. in hetzelfde event ook aan dat bepaalde zaken beter verteld worden bij het bezoek in plaats van over de telefoon omdat die telefoon wordt afgeluisterd (event 138163755, gesprek tussen G. V. en K. Z.). Ook was er ter zake het gesprek onder event 138066012 waarin G. V. stelde: 'Als jullie morgen komen dan zal ik vertellen wat dat jullie zullen doen beginnend vanaf volgende week...'

Ook onder elkaar spraken de dames over het feit of ze bepaalde meisjes al dan niet bij G. V. moesten brengen. Op 14 april 2013 telefoneerden K. Z. en G. M. bijvoorbeeld over het feit dat een bepaald meisje de dag erop niet op bezoek moest komen (event 137707060).

Blijkens de tapgesprekken schold G. V. zijn gesprekspartners ook niet zelden uit en hanteerde hij hierbij erg denigrerende woorden tot zelfs verwijten, ook al ging het om zijn vrouw of vaste vriendin. Termen zoals 'stomme trut, 'je verdomme ras'', 'smerige ras'', 'dat hij haar familie zal neuken', enz. werden niet geschuwd.

Zo was er ook het gesprek met G. M., die op 8 april 2013 door G. V. werd opgebeld, waarbij hij haar aanmaande om te luisteren, en hij met haar ruzie kreeg over het rijden met de wagen. Plots maande hij haar aan: 'Luistert /'; '[...] Ik ga je scheuren zoals de hond, klak klak. In twee stukken ga ik je kapot scheuren.... Ik ga je kapotscheuren die dag dat ik vrij ga komen zal ik: [vloeken].' (event 137588871). Lopende ditzelfde gesprek zei hij ook: 'Vuile ras zijn jullie'.

Ook op 8 april 2013 kwam hij grimmig uit de hoek ten aanzien van 'M.' en 'M.' (event 137589390). Hij droeg op 13 april 2013 aan 'M.' op om 'M.' te slaan wanneer ze niet meer zou opnemen als G. V. belde: 'Als D. je belt moet je de telefoon opnemen' (event 137698096).

G. V. controleerde ook vaak zijn entourage en ging na of ze wel gewerkt hadden, hij ging nauwgezet na hoeveel ze verdiend hadden. Op 19 maart 2013 vroeg hij bijvoorbeeld aan K. Z. of ze de dag ervoor gewerkt hadden (event 137235984). Op 1 maart 2013 vroeg hij haar of 'M.' gewerkt had of niet (event 136906355). Op 23 maart 2013 vroeg hij aan G. M. of 'dat meisje' al aan het werken was, en hij vroeg een telefoonnummer dat hem prompt werd gedicteerd (event 137319999).

Ten aanzien van P. D. vroeg hij op 16 maart 2013: 'Morgen wil ik de rekening hebben van vorige maand, hoeveel jij vorige maand gedaan hebt. In orde 7 … 'morgen ga je me deze uitleggen. Ik wil eens weten. In orde? Want zie je, ik klaag maar de andere mensen klagen ook dat ze niet kunnen werken, wegens jou.'... 'morgenochtend gaan we een uitleg hebben, jij en ik, over dat, in orde? En zorg dat je goed 'clean' in je hoofd bent, morgenochtend[1]... 'ik ga duidelijk met je zijn'... 'heb Je begrepen ? (event 137193490).

Op 2 april 2013 belde G. V. met P. D. om te weten of S. aangekomen was: 'Dat was gewoon om te vragen of ze toegekomen was. ... je zal ze zeggen dan dat ik gebeld heb.' (event 137491425).

Op 4 april 2013 vroeg hij opnieuw aan P. D.: 'En het meisje, werkt ze een beetje ? (event 137526200). Ook aan G. M. zei hij: 'Maar niet thuis blijven en de fiks ook betalen he M.... want ik maak u kapot... dat je de fiks betaalt en thuis blijft voor dit ga je problemen krijgen met mij.' En verder: 'Ofwel maakt u klaar om iedere nacht naar (...) te gaan, je moet sowieso werken. Ik sta het niet toe dat iemand dat deel krijgt voor niks, godverdomme, heb je het verstaan. Als je zelf niks verdient, dan ga je ook niet toelaten dat de andere ook verdienen. Wat heb je het gezien M. om aan de patroon de fiks te betalen en om niet te gaan werken ? En verder: 'Ik wil niet dat het nog gebeurd... ik wil niet dat het nog gebeurd, in orde ? En verder: 'En je gaat maximum werken tot ik uit de gevangenis kom, als ik uit de gevangenis kom dan ga je stoppen met werken.' (event 137720937).

Op 2 april 2013 gaf G. V. ook aan K. Z. opdracht om door te geven hoeveel iedereen had gewerkt: hij moest dat iedere week weten en iedere avond moest het totaal opgeschreven worden (event 137481859).

Op 8 april 2013 zei G. V. tegen K. Z.: 'Luister naar koning' (event 137598930).

Het is derhalve overduidelijk dat G. V. een uiterst dominante status had ten opzichte van zijn entourage en dat hij dreigementen en zware druk niet schuwde.

In een gesprek van 20 maart 2013 met K. Z. vroeg hij eerst of ze gewerkt hadden de avond ervoor. Verder droeg hij haar op dat ze moest bellen naar ‘E.’ en zei wat ze moest zeggen. Hij zei dat ze aan 'M.' moest opdragen om 'hem te slaan' (event 137254523).

In een gesprek van 21 maart 2013 vroeg G. V. op dominante wijze achtereenvolgens K. Z., G. M. en G. M. aan de telefoon. G. V. beval hen te luisteren, dreigde ermee dat mensen hun spullen zouden mogen pakken en dat ze zouden afzien wanneer ze op bezoek kwamen. G. V. gaf te kennen dat hij hen niet vergaf en dat ze wel zouden zien wat er zou gebeuren als ze op bezoek kwamen, hij beval 'M.' op een gegeven ogenblik nadrukkelijk om te spreken, hij dreigde ermee: 'Ik zal je stukmaken hoer, zeg het want ik zal je stukmaken van zodra jullie op bezoek komen, ik zal het je laten zien hé'. Verder stelt hij: 'spreek! Ik ga je mond stukmaken, spreek, jullie gaan niet meer met mijn voeten spelen.' En verder: 'Als jullie op bezoek komen zullen jullie het van mij krijgen, verdomd, ik zal jullie in stukken kappen, ik trek het me niet aan.' Of nog: 'Ik bleef het zeggen en jullie houden zich niet aan mij(n) woord, als jullie zich niet houden aan de beloftes dan gaan jullie zichzelf In de miserie steken, ik garandeer het jullie.'

Dat het G. V. menens was blijkt genoegzaam uit de onderdanige houding die zijn gesprekspartners aan de dag legden, geconfronteerd met de dreigementen en het grof taalgebruik. G. V. legde de dames vervolgens niet zelden op om op bezoek te komen 'Stuur de hoer maar f, en "Zeg dat het haar beste dag niet zal zijn !'. Verder stelde hij nog dat hij een meisje gebracht had: 'Haar heb ik voor mezelf gebracht en ik heb haar niet gebracht voor M..

Hebben we mekaar begrepen ? (event 137274681).

Op 7 maart 2013 kwam K. Z. aan de lijn in een gesprek met G. V., en hierbij stelde laatstgenoemde de politie niet in de club te willen zien alsook dat ze niet zomaar binnen mochten. Hij zei verder dat K. Z. fouten maakte omtrent de huur en dat ze het recht niet had om de politie binnen te laten omdat ze een brief moesten hebben van de rechtbank. G. V. stelde: 'Laat de politie niet meer in mijn huis binnen'. En verder: 'Dit is de laatste keer dat je zoiets doet. Hij maakt zich verder druk omdat K. Z. haar handtekening geplaatst had: 'Luister naar mij een second, onderbreek me niet als ik praat! Het is de laatste keer dat je me onderbreekt als ik spreek". En verder: 'Maar schat ik had u dit verboden, ik had gezegd NEEN, je had het recht niet om dat te doen zonder mij eerst te vragen, waar vond je het recht om dat te doen'.

Dan volgden er alweer bedreigingen: 'Zweer het op het graf van mijn vader, moge de hele wereld mijn moeder neuken, op die dag zal ik je ziel afnemen hier op bezoek.... Ik ga je hier afmaken op bezoek, en ik zal 20 jaar gevangenis uitzetten voor jou, vuile hoer, moge ik jou moeder neuken ! Versta je wel Albanees als ik spreek ?' (event 137021467).

Op 29 maart 2013 sprak G. V. opnieuw met K. Z. op eenzelfde dominante, grove wijze: 'Geloof en denk wat Je wilt, als je op mijn zetel bent gaan zitten dat moet je tot op het einde blijven zitten, in orde ?... Je kan niet van mijn zetel naar jouw zetel springen ... Denk goed na over wat ik je zeg, je mag niet van mijn zetel naar jouw zetel springen ... Als je jezelf in mijn handen laat, dan moet je in mijn handen blijven.' (event 137426733).

Ten aanzien van P. D. zei hij over de aankoop van een telefoon: 'Als men iemand in het leven heeft, en als men met deze persoon wil blijven, neemt men de beslissingen niet alleen. Hoewel (ik) in de gevangenis zit. Ik ben nog niet dood. D.... Ik sta niet op het einde van de wereld, dat je me niet kan vervoegen. Ik bel je 2 keer per dag en je ziet me bijna elke dag. Hé? Is dat juist of is dat niet juist?" (event 137474297).

Op 29 maart 2013 had hij een gesprek met P. D., waarbij er lange passages zijn waarin hij voortdurend het woord voerde en P. D. volkomen stil bleef of enkel heel zachtjes 'ja' zei. Plots begon G. V. steeds dreigender taal te spreken: 'Want ik kan de zaken doen veranderen, ik kan het volledig anders doen. Ik kan je echt de speelfiche veranderen. Dat gaat Je smaak niet zijn, meisje, mijn speelfiche.... Ik moet nu uitleg beginnen geven wanneer ze me geld moeten opsturen. Amai! Amai, dat is een goeie! Dat is nieuw, dat ... dat is nieuw, dat...' G. V. dreigde er vervolgens mee dat ze haar koffers zou mogen pakken 'En je gaat weg naar je verdomme land. Heb je begrepen wat ik je gezegd heb.' Verder zei hij haar: 'Jij beschouwt je als iemand boven mij of zo? Hé?... Waar heb je geleerd datje je boven me moest beschouwen? In de zaken die ik organiseer, in de zaken die ik doe,... Ga je boven mij gaan staan ? Ik moet je uitleg geven als er geld vandaag naar mij moet gestuurd worden of zo ? Hé là, hé là, wat eet je ? Wat eet je dagelijks, jij? En verder zei hij: 'Door het feit dat ik in de gevangenis zit, denkt Juffrouwtje dat ze boven me staat. Ze beschouwt zich hoger dan mij en ik moet haar uitleg geven. En verder stelde hij: 'ls het jij die de broek draagt? Of is het ik? (event 137416794).

De administratief verblijfsrechtelijk precaire situatie waarin de dames zich de facto bevonden was nooit ver weg en de economische afhankelijkheid die hiervan het gevolg was bleef ten

allen tijde de achtergrond waartegen de 'gesprekken' zich afspeelden.

Op 29 maart 2013 stelde G. V. dat P. D. effectief haar koffers mocht pakken en naar Roemenië mocht terugkeren. Hij stelde verder: 'Het is ik de baas.' (event 137417034).

Ook tegen B. A. stelde hij: 'Maar ik wil het niet zeggen omdat het mijn club is, dat is ik die haar genomen heeft als ze in Roemenië was.' En verder: 'Ik ga je iets uitleggen. Ze moet elke dag komen werken, zij. Als ze één dag... D. moet elke dag gaan als haar zus komt. En ik wil dat je dat controleert. Als ze niet elke dag daar is, mag ze met haar zus terug naar Roemenië. Ze mag haar ras neuken.' En verder: "s Nachts gaat ze komen opendoen of ze neemt haar koffer en gaat naar Roemenië terug. En je blijft daar met Z.. Dat is zo. We gaan erna zo doen.' B. A. antwoordde daarop: 'Ok, baas, chef!' Verder stelde hij: 'Ik heb het haar verboden om overal naartoe te gaan met haar zus en zo met daar dagelijks de club komen open doen, als ze één dag niet komt openen dan mag ze haar valise pakken en ze mag dan oprotten samen met haar zus, naar waar ze maar wilt in Roemenië, in België zal ze dan niet meer blijven.' (event 137417034).

In een gesprek van 1 april 2013 schold G. V. P. D. opnieuw uit en droeg hij haar op om de rekeningen mee te brengen: 'Als je naar het bezoek komt, wil ik dat je me de rekeningen brengt. ... Elke maandag wil ik dat je me de rekeningen brengt. Elke maandag. Morgen, als je naar het bezoek komt, breng je me de rekeningen van vorige week. In orde?... We gaan wel zien of je nog eens iets gaat kunnen doen zonder dat ik je toelating geef... Neen, neen, neen, je gaat me niet voor de gek houden, jij.' (event 137473651).

In event 137473651 (eveneens een gesprek van 1 april 2013) droeg hij P. D. nogmaals op de rekeningen voor te leggen, en hij stelde verder: 'Vanaf heden ga je zien hoe ik het met je gaat doen. Anders neem je je koffer en je gaat weg. JE-GAAT-WEG. Je blijft niet in mijn buurt. Dat is het.' (event 137473651).

Een onbekend gebleven meisje zei op 18 april 2013 aan G. V. dat ze had gezegd: 'Je moet aan T. vragen want via hem wordt beslist wat er gaat gebeuren.' G. V. sprak tegen haar ook over 'mijn club' (event 137801230).

Ook B. A. moest bij G. V. op bezoek komen en heel alleen met hem praten: 'Je gaat me wel alles duidelijk uitleggen.' 'A.' werd ook aangemaand alles te zeggen, want als ze iets zou verbergen, zou G. V. heel boos zijn (event 138066912).

G. V. hoorde de dames ook over elkaar uit. Zie bijvoorbeeld event 138088539 d.d. 2 mei 2013. Ook in dat gesprek wilde G. V. opnieuw alle papieren zien, en dit binnen de tien dagen, zo niet kon P. D. wat hem betrof 'vertrekken'.

G. V. kondigde ook bepaalde klanten aan en zei wat zijn entourage met hen moest doen. Op 1 maart 2013 belde hij met P. D. en K. Z. en kondigde hij aan 'Z.' aan dat een klant zou komen die één of twee flessen zou drinken en zou willen 'kameren'. Hij droeg haar op zich voor te bereiden (event 136906355). Op 5 april 2013 zei G. V. dat er die avond twee meisjes met iemand een glas zouden drinken. Er werd met P. D. afgesproken hoe ze zouden worden ontvangen (event 137544426). Op 12 april 2013 vroeg hij na of 'die twee mannen' de avond

ervoor nog waren gekomen (event 137671063).

G. V. kreeg ook gelden die van de bar afkomstig waren.

G. M. belde op 4 mei 2013 naar K. Z. en zei dat ze 250,00 euro van die 400,00 euro genomen had om het geld naar ‘D.’ te sturen (event 138124928).

Het gesprek van 29 maart 2013 tussen G. V. en P. D. was wat dat betreft eveneens overduidelijk. G. V. zei dat ze geen uitleg moesten geven wanneer ze geld naar hem stuurden. Verder stelde hij: 'En dus, in mijn eigen zaak, mag ik me niet permitteren om geld naar me te sturen ? Ik mag geen beslissing nemen' (event 137416794).

G. M. stelde in een gesprek van 21 april 2013 met K. Z. 'Vrijdag verdiende ik 500 maar ik moest 100 storten voor D. voor de kantine' (event 137850650).

Het blijkt ook duidelijk dat G. V. met aardig wat dames een liefdesrelatie begonnen is, alsook dat hij kinderen verwekt heeft bij verscheidene dames. Met derde beklaagde is hij gehuwd, tweede beklaagde was/is zijn vaste vriendin, meisjes werden aangebracht als 'zijn' meisjes. K. Z. stelt het tijdens een gesprek van 6 mei 2013 ook: 'Want ze is jouw meisje' (event 13812428). Tegen B. A. was G. V. ook duidelijk: 'En het is niet naar haar dat je moet luisteren. Het is niet met haar dat je een relatie hebt, dat is met mij.' (event 137417034).

De rechtbank verwijst benevens naar de niet mis te verstane tapgesprekken nog naar volgende elementen van de strafinformatie, die de uiterst dominante rol van G. V. en zijn schuld aan de hem ten laste gelegde misdrijven steeds verder aantonen.

Er is het verhoor van tweede beklaagde d.d. 23 mei 2013 waaruit de in de bar door de diensters verleende diensten blijken, gaande van meedrinken met klanten aan de bar, over dansen en strippen, tot en met kameren met de klanten (erotische massage of geslachtsgemeenschap) en escorte.

D. B. verklaarde duidelijk tegen haar zin te hebben moeten strippen alsook dat zij door tweede beklaagde P. D. werd geslagen, waarna zij zich had moeten uitkleden. Uit de verklaringen van onder meer S. C. en I. N. blijkt dat de zgn. in de arbeidsovereenkomsten overeengekomen vertoning in werkelijkheid niet werd betaald: er werden verdeelsleutels gehanteerd (60/40 voor champagne en 50/50 voor het kameren), waarbij gans eenvoudig géén loon werd betaald wanneer er niet werd gedronken met klanten of met hen werd gekamerd (zie bijvoorbeeld de tewerkstelling van I. N. op 16 en 20 mei 2013, naar eigen zeggen werkte betrokkene liefst 18 uur, zonder te zijn betaald; er is tevens het tapgesprek tussen eerste en tweede beklaagde waaruit blijkt dat een dienster vier dagen werkte en hiervoor nog geen 50,00 euro ontving).

Voeg hieraan toe de lange werkdagen (cf. het relaas van S. C., die verhaalde hoe de 'dienst' begon om 20.00 u. om pas te eindigen omstreeks 08.00 - 09.00 u. de volgende morgen, wanneer de laatste klant het voor bekeken hield). Ook werden er geen dan wel zéér incomplete rechten opgebouwd in de sociale zekerheid (geen sociale bijdragen, geen DIMONA-melding, geen sociale documenten, ...). Dat de diensters derhalve werden uitgebuit en de facto geen

andere uitweg hadden dat zulks te laten gebeuren staat naar het oordeel van de rechtbank zonder meer vast.

Nota bene op eigen vraag van G. V. werd S. S. op 22 mei 2014 in het kader van aanvullend onderzoek verhoord (S. S. heeft met G. V. een zoon G. die 13 jaar oud is). S. S. gaf onmiddellijk te kennen dat zij niets negatiefs over G. V. zou verklaren in het belang van G.: 'Indien ik G.V. in een slecht daglicht zou stellen zal alles zich keren tegen mij. Dit is in het verleden al meermaals voorgevallen wanneer ik de waarheid vertelde over G. V.. G. start dan discussies dat ik zijn vader heb afgestoten.' Zij verklaarde verder: 'Op een gegeven moment las ik een artikel in de krant, waarbij tevens werd gesproken over betrokkenheid van cipiers. Ik heb toen gevraagd aan G. of hij op de hoogte was, hetgeen hij bevestigde. G. bedoelde op G. V. en P. D..'
S. S. verklaarde verder: 'A. heeft me vervolgens het verhaal verteld in het bijzijn van G. en G.. Ze mocht dit niet doen in het bijzijn van de kinderen. Maar ik dien te stellen dat haar verhaal me inderdaad enorm heeft aangegrepen. Wanneer ik eraan terug denk vandaag, begin ik opnieuw te wenen. Het is schrijnend wat E. is overkomen. Ik weet dat ze op een gegeven moment van G. een slag heeft gekregen met een autokrik waardoor ze het bewustzijn verloor.'

De gevangenisdirecteur van de gevangenis te Gent richtte op 4 augustus 2014 ook een veelzeggend schrijven aan de onderzoeksrechter, waarin hij stelde dat G. V. naar Dendermonde was overgebracht omwille van de betrokkenheid van 2 Brugse cipiers in het onderzoek. Omwille van mogelijke ontsnappingsplannen te Dendermonde werd hij overgebracht naar Gent, doch daar zouden aanwijzingen geweest zijn dat G. V. een personeelslid in diskrediet zou trachten te brengen omwille van haar verwantschap met één van voornoemde Brugse cipiers. Zij vroeg om G. V. over te brengen naar een andere gevangenis.

F. A. werd verhoord in het aanvullend onderzoek op vraag van G. V.. Zij verklaarde dat ze gecontacteerd werd door de neef van G. V., zijnde 'M.' -cf. supra: 'Hij legde me uit dat D. was aangehouden en vroeg me om een verklaring af te leggen in het voordeel van T.. Daarop heb ik dan bij een advocaat in Oostende, ergens aan het station, een verklaring afgelegd. Eerst heb ik met die advocaat het dossier overlopen waarop ik kon zien dat we waren afgeluisterd en m'n Facebookaccount was onderzocht. Ik weet niet of het de advocaat van T. of van D. was. Ik heb bij die man een verklaring afgelegd en die betekend maar heb daar geen kopie van gekregen.' Zij verklaarde verder: 'Hij (= G. V.) heeft me inderdaad ook een aantal keer opgebeld vanuit de gevangenis om me te vragen om geen leugens over de club te vertellen.' F. A. verklaarde verder dat de P. D. inderdaad de club van G. V. was: 'Ik zat op dat moment in Roemenië en zag dat hij (= C.) de zetels naar de club had gebracht. Ik werkte op dat moment nog niet in de P. D., maar wist dat de P. D. van G. V. was. Ik weet dat G. V. en C. bevriend waren, hij kwam veel in de (…), misschien dat het dan ook omgekeerd was toen T. zijn Club in (...) opende.' Even stelde zij dat P. D. de baas was omdat G. V. in de gevangenis zat, maar zelf stuurde ze indertijd een sms gericht aan G. V. om er te kunnen werken: 'Dat was inderdaad een SMS-bericht van mij ten aanzien van G. V., ik wist dat hij een Club had opgestart en wou er gaan werken. Hij had me toen we elkaar begin van dat jaar in Antwerpen hadden gezien verteld dat hij een Club wou opstarten, maar dat alles in orde moest zijn.' Verder verklaarde zij: 'Ik was bij de P. D. gestopt en werkte in de (…). Er was een ruzie tussen mij en D., door jaloezie. Het was T. zijn club vandaar.'

Ook B. J. werd verhoord op 23 mei 2014 in het kader van het aanvullend onderzoek op vraag van G. V. en uit zijn relaas bleek dat B. J. op de hoogte was van het dossier lastens G. V.. B. J. omschreef 'M., D. en T.' (G. M., P. D. en P. V.) als vrouwen met als pooier G. V.. 'Ik weet dat T., G. V., wel hun pooler was omdat ze hem altijd betaalden. Ik had dat verschillende keren gezien in het D..' Verder verklaarde hij: 'Z. en D. zelf waren allesbehalve vrienden maar je kon zien dat ze noodgedwongen samenwerkten om voor T. te zorgen en om hem te plezieren daar ze beiden met hem een relatie hadden.' Verder omtrent de P. D.: 'Ik ken de bar en wist dat het de bar van T. was, [...]'. 'D. zorgde voor de dagdagelijkse uitbating, T. bepaalde het beleid. Ook vanuit de gevangenis bleef hij bepalen wat er in de bar gebeurde, hij had die cipiers in zijn macht en slaagde erin om hen in de bar te doen belanden.' Verder verklaarde hij: T. had me verteld dat hij een leegstaande club in (...) wou overnemen omdat er zich problemen hadden voorgedaan in de (…), en in 2 appartementen waar hij privés uitbaatte. Hij had geld tekort en vroeg of ik geen vennootschap had waarlangs hij de club in (...) kon uitbaten. D. heeft mij er ook over aangesproken toen T. in de gevangenis werd opgesloten en ik heb haar dan verder uitleg terzake gegeven. Daarop heb ik haar aangegeven een vennootschap voor haar te hebben."

Nopens het manipuleren door G. V. van klant E. W. verklaarde B. J.: 'Daarop gaf T. aan dat de verbouwingen wel in orde zouden komen, dat Z. dat wel zou regelen. W. heeft in die tijd geregeld de huur voor hen betaald. Het kwam er eigenlijk op neer dat Z. zich voor T. prostitueerde om aan geld te komen. Het leek alsof ze een relatie hadden, Z. en W., maar eigenlijk ging het over geld. W. is op een gegeven moment door de politie opgepakt, waardoor T. opnieuw zonder geld kwam te zitten, daardoor zijn de verbouwingen niet meer doorgegaan.'

Vijfde beklaagde gaf op zeker ogenblik toe te weten dat G. V. de 'grote baas' was van de P. D., zesde beklaagde had van G. V. gehoord dat hij een manier had gevonden om 'rap legaal geld te verdienen', aldus verwijzend naar de bar, en ook S. C. verklaarde dat G. V. de eigenaar was van de bar.

Het blijkt ook genoegzaam dat de diensters in de bar op het einde van de shift werden betaald a rato van 50/50 en dus niet overeenkomstig de in de arbeidsovereenkomsten bedongen verloningsvoorwaarden - cf. ook supra. De valsheid staat hiermee vast, de arbeidsovereenkomst van Z. K. beantwoordde gans eenvoudig niet aan de realiteit. Ook het bedrieglijk opzet dat hiermee gemoeid ging is duidelijk en aanwezig zowel in hoofde van tweede, derde en vierde beklaagde.

Het was meer bepaald de frauduleuze bedoeling aan de prostitutie een zweem van reguliere tewerkstelling te geven en tegelijk een frauduleus front te creëren voor dubieuze geldstromen, waarop moet worden aangenomen dat er geen fiscale of para-fiscale lasten op werden afgedragen.
De macht en invloed van G. V. wordt verder - in het licht van al het bovenstaande ten overvloede - nog verder geïllustreerd door het volgende.
A. F. vroeg per bericht aan G. V. of zij opnieuw mocht werken en G. V. had aan zesde beklaagde gezegd dat hij 'er mocht voor gaan van T.' met A. B.. A. F. had dus toestemming nodig voor een 'relatie' met zesde beklaagde.

Waar eerste beklaagde duidelijk vanuit de gevangenis de orders uitdeelde, was het tweede beklaagde die zijn orders uitdroeg en implementeerde op de werkvloer van de bar de P. D.. Zij werkte achter de schenktoog, fungeerde als gerante en bekleedde het mandaat van medezaakvoerster/aandeelhoudster.

Het weze in het licht van het door tweede beklaagde aangereikte verweer duidelijk gesteld dat er in het Rijk nopens de in hoofde van tweede beklaagde bewezen verklaarde feiten geenszins enig gedoogbeleid wordt gevoerd, wel scherp in tegendeel. De wetgeving ter zake is zonder meer duidelijk, al dan niet vervolgen is enkel en alleen het prerogatief van het openbaar ministerie en van dwaling nopens welk gedrag potentieel vervolging riskeert kan geen enkele dwaling hebben bestaan; men wist zeer goed waar men mee bezig was en dat men hierbij strafrechtelijke vervolging riskeerde, zulks is overduidelijk.

Voor wat de sociaalrechtelijk inbreuken betreft weze nog op gemerkt dat de beklaagden, in de mate zij hieraan schuldig worden bevonden, dienen te worden beschouwd als (feitelijk) lasthebbers van de werkgever, belast met het werkgeversgezag (ter zake geldt ten allen tijde de autonomie van het strafrecht).

De overige opwerpingen van eerste, tweede en/of derde beklaagde in conclusies zijn niet van aard om hoger vermelde vaststellingen te ontzenuwen en/of om hierover anders te beslissen.

1.2 Vierde, vijfde en zesde beklaagde betwistten ter terechtzitting d.d. 18 maart 2015 de hen ten laste gelegde feiten, zodat er moet worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om te oordelen dat vierde, vijfde en zesde beklaagde de hen ten laste gelegde feiten wel hebben gepleegd en er schuldig aan zijn, dan wel of er ter zake ten minste sprake is van gerede twijfel, in welk geval zich de vrijspraak opdringt.

De feiten en omstandigheden, vervat in de bewijsmiddelen die in het kader van de bewijsvoering door het openbaar ministerie en/of de burgerlijke partij worden naar voor gebracht, dienen de rechter te overtuigen en een beklaagde kan niet regelmatig worden veroordeeld dan wanneer het bewijs wordt geleverd dat hij de dader is van het misdrijf of de mededader van een strafbaar feit.

Het staat aan de rechter te onderzoeken of alle constitutieve bestanddelen van het aangeklaagde misdrijf verenigd zijn en de regel dat elke persoon als onschuldig wordt beschouwd zolang zijn schuld niet bewezen is, vormt de grondslag van de bewijslastregeling.
Dit betekent dat dus op de beklaagde geen bewijslast rust met betrekking tot zijn onschuld.

De regel volgens welke twijfel in het voordeel van de beklaagde geldt, is een corollarium van het vermoeden van onschuld en de bewijslast rust ten allen tijde op de openbare aanklager of de burgerlijke partij.

Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit de strafinformatie niet afdoende dat vierde beklaagde zich schuldig maakte aan de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A, B en E; ter zake bevat de strafinformatie te weinig met elkaar overeenstemmende, objectieve en

bewijskrachtige elementen, zodat zich de vrijspraak opdringt.

Als minderheidsaandeelhoudster (2 van de 30 aandelen) en niet-statutair zaakvoerster in de V. D. moet wel worden geoordeeld dat vierde beklaagde deelnam aan de uitbating van de bar en zij wist zeer goed dat aldaar aan prostitutie werd gedaan, zodat de feiten voorwerp van de tenlastelegging C wel degelijk genoegzaam naar eis van recht bewezen voorkomen in haar hoofde.

Dat vierde beklaagde actief betrokken was bij de uitbating van de bar blijkt ook genoegzaam uit de resultaten van de taps (zie vnl. de events 137137446, 137707060, 137235984, 136906355, 137319999, 137720937, 138124928 en 137850650) alsook het verhoor van B. J. d.d. 23 mei 2014. Het weze in dit verband opgemerkt dat het vierde beklaagde was die S. C. overhaalde om in de bar te komen werken en het was zij die de contacten tussen de diensters en G. V. in het PCB faciliteerde.

De omvang en de duur van de praktijken verantwoorden de verzwarende omstandigheid dat van de aan de kaak gestelde activiteit een gewoonte werd gemaakt. Liefst 42 paspoorten werden aangetroffen en hiervan bleken er niet minder dan 31 onwettig uitgereikt. Ook werden diverse illegalen aangetroffen. Ook het geweld, de bedreigingen en de dwang blijken genoegzaam. Ter zake wordt niet enkel verwezen naar de hoger geciteerde tapgesprekken en verklaringen, maar ook naar de communicatie uitgaande van A. F. (zie bijvoorbeeld het SMS-bericht d.d. 13 november 2013).

De overige opwerpingen van vierde beklaagde in conclusies zijn niet van aard om hoger vermelde vaststellingen te ontzenuwen en/of om hierover anders te beslissen.

Vijfde beklaagde betwistte ter terechtzitting d.d. 18 maart 2015 de hem ten laste gelegde feiten zodat moet worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om te oordelen dat vijfde beklaagde de hem ten laste gelegde feiten heeft gepleegd en er schuldig aan is, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gerede twijfel, in welk geval zich de vrijspraak opdringt.

Vijfde beklaagde betwistte ter terechtzitting d.d. 18 maart 2015 niet dat hij de bar van eerste beklaagde bij herhaling bezocht, hij onderhield er naar eigen zeggen 'amoureuze' betrekkingen met één van de diensters. Verder was er volgens vijfde beklaagde enkel sprake van een vermoeden dat eerste beklaagde een GSM op cel had, doch vijfde beklaagde maakte zich naar eigen zeggen nooit schuldig aan passieve omkoping.

Hiermee kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden ingestemd; de vijfde beklaagde ten laste gelegde feiten komen wel degelijk ten genoegen van recht bewezen voor. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt duidelijk dat G. V. een leidende rol had bij de exploitatie van de bar P. D. en dat hij deze rol vervulde vanuit de gevangenis. Waar mensen uit zijn entourage lijfelijk aanwezig waren in de bar zelf, is het duidelijk dat deze mensen binnen de geïncrimineerde periode heel geregeld op bezoek gingen bij G. V. in het penitentiair complex te Brugge, waar hij sedert september 2012 gedetineerd was, zulks met medewerking van vijfde beklaagde, cipier T. K.. Het telefonieonderzoek wees uit dat er druk telefoonverkeer was tussen G. V. en

de leden uit zijn entourage door middel van GSM's en/of simkaarten die in de gevangenis werden gesmokkeld (een bevestiging daarvan is het contact tussen T. K. en P. D. op 29 april 2013, waarbij T. aankondigde dat G. V. na 02.00 u. nog zou sms'n, want 'eerst was er een controle'-cf. supra). G. V. sprak hier ook herhaaldelijk over tijdens de telefoonbewakingsmaatregel (event 137200121 van 17 maart 2013 17 en event 137780453 van april 2013).

Tegelijk blijkt het GSM-nummer van vijfde beklaagde onder de naam 'cipier' te zijn opgeslagen in het telefoonboek van P. D.. Uit de taps blijkt dat vijfde beklaagde op 29 april 2013 belde naar P. D., met de boodschap dat hij moest bellen van T.. Vijfde beklaagde bracht ook een 'toestelleke' ter sprake en zei tegen P. D. dat 'ze' een controle gingen doen. De taps reveleren nog dat G. M. belde naar K. Z. over 'iets' dat deze laatste moest binnenbrengen. P. D. gaf K. Z. ook het bevel dat vijfde beklaagde gratis mocht drinken op kosten van haarzelf en van T..

Ook zesde beklaagde betwistte ter terechtzitting d.d. 18 maart 2015 de hem ten laste gelegde feiten, zulks met klem. Hij erkende zijn collega en vriend vijfde beklaagde te hebben vergezeld naar de bar van eerste beklaagde doch betwistte meest nadrukkelijk elke vorm van passieve corruptie.

Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit de strafinformatie niet afdoende dat zesde beklaagde zich schuldig maakte aan de feiten voorwerp van de tenlastelegging G.

Deontologisch discutabel waren de bezoeken van zesde beklaagde aan de bar van eerste beklaagde zonder meer, doch de strafinformatie bevat naar het oordeel van de rechtbank niet afdoende objectieve en met elkaar overeenstemmende gegevens om met de rechtens vereiste zekerheid te oordelen dat zesde beklaagde zich effectief schuldig maakte aan passieve corruptie. Ter zake bestaat minstens gerede twijfel, zodat zich voor wat betreft zesde beklaagde de vrijspraak opdringt.

1.3 De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn een beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem/haar aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van een beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

Eerste beklaagde G. V. onderging voorlopige hechtenis vanaf 23 mei 2013. Hij leidde zelfs vanuit het PCB de facto en met ijzeren hand de uitbuiting van prostituees in de bar met commerciële benaming ‘P. D.’ te (...). Hij wordt schuldig bevonden aan mensenhandel met verzwarende omstandigheden, souteneurschap met verzwarende omstandigheden, het houden van een huis van ontucht, zwartwerk en bezit van marihuana in het PCB (feiten voorwerp van de tenlastelegging F, niet betwist).

De in zijn hoofde bewezen verklaarde feiten zijn uitermate ernstig en getuigen van een totaal gebrek aan normbesef of aan respect voor de menselijke waardigheid.

De bewezen verklaarde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A, B, C, D en F vormen in hoofde van eerste beklaagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

Het strafregister van eerste beklaagde, die zich sinds 23 mei 2013 in voorlopige hechtenis bevindt, is zeer uitgesproken ongunstig en vermeldt naast een 30-tal veroordelingen inzake verkeer niet minder dan 9 voorgaande correctionele veroordelingen, onder meer voor valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken, diefstallen met braak, oplichting, douanemisdrijven, heling, mensensmokkel, drugsdelicten, exploitatie van prostitutie, mensenhandel, verboden wapens en bendevorming.

Eerste beklaagde bevindt zich daarenboven in staat van wettelijke herhaling, gezien de nieuwe feiten werden gepleegd na een veroordeling tot een gevangenisstraf van ten minste 1 jaar en voordat 5 jaren zijn verlopen sinds de straf is ondergaan of sinds zij verjaard is, namelijk bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest van het Hof van Beroep te Gent de dato 20 oktober 2011 waarin hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 40 maanden en een geldboete van 500,00 EUR (x 5,5 = 2.750,00 EUR) (vervangende gevang. : 3 maanden) wegens vereniging van misdadigers, diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels en diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (poging) (herhaling).
Eerste beklaagde kan ingevolge zijn strafverleden geen van de gemeenrechtelijke gunsten nog genieten.

Het openbaar ministerie vorderde ter terechtzitting d.d. 18 maart 2015 eerste beklaagde te veroordelen tot een effectieve gevangenisstraf van 5 jaar en een effectieve geldboete van 1.000,00 euro.

Een effectieve gevangenisstraf van 4 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro komen de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde eerste beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem van verdere recidive te weerhouden.

De feiten situeren zich na 1 januari 2012, datum waarop de strafrechtelijke geldboeten, ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011 (Belgisch Staatsblad van 30 december 2011) met vijftig opdecimes dienen verhoogd te worden. De geldboete lastens eerste beklaagde uit te spreken dient dan ook met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

Tweede beklaagde P. D. onderging voorlopige hechtenis vanaf 23 mei tot zij bij beschikking van de raadkamer d.d. 30 augustus 2013 onder voorwaarden werd in vrijheid gesteld.

Als minnares van eerste beklaagde vertaalde zij zijn orders naar de werkvloer van de P. D., als gerante. Zij wordt schuldig bevonden aan mensenhandel met verzwarende omstandigheden, souteneurschap met verzwarende omstandigheden, het houden van een huis van ontucht,

zwartwerk, valsheid in geschriften en bezit van marihuana in het PCB (feiten voorwerp van de tenlastelegging F, zie de verklaring van tweede beklaagde hieromtrent, aangehaald in de dagvaarding).

De in haar hoofde bewezen verklaarde feiten zijn uitermate ernstig en getuigen van een totaal gebrek aan normbesef of aan respect voor de menselijke waardigheid. Er dient evenwel te worden geoordeeld dat tweede beklaagde handelde onder druk van eerste beklaagde, die in werkelijkheid de touwtjes stevig in handen hield, wat zich reflecteert in de hierna gehanteerde straftoemeting.

De bewezen verklaarde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E en F vormen in hoofde van tweede beklaagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

Het openbaar ministerie vorderde ter terechtzitting d.d. 18 maart 2015 tweede beklaagde te veroordelen tot een gevangenisstraf van 2 jaar waarvan 1 jaar effectief en een geldboete van 1.000,00 euro.
Het strafverleden van tweede beklaagde, die voorlopige hechtenis onderging van 23 mei 2013 tot zij door de raadkamer bij beschikking d.d. 30 augustus 2013 onder voorwaarden werd in vrijheid gesteld, is ongunstig en vermeldt naast een 7-tal veroordelingen inzake verkeer reeds twee correctionele voorgaanden wegens illegale tewerkstelling van vreemdelingen en zwartwerk.

Een gevangenisstraf van 18 maanden en een geldboete van 1.000,00 euro komen de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde tweede beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en haar van recidive te weerhouden.

De feiten situeren zich na 1 januari 2012, datum waarop de strafrechtelijke geldboeten, ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011 (Belgisch Staatsblad van 30 december 2011) met vijftig opdecimes dienen verhoogd te worden. De geldboete lastens tweede beklaagde uit te spreken dient dan ook met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

Tweede beklaagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf, of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden, zodat zij in de voorwaarden verkeert voor uitstel van tenuitvoerlegging overeenkomstig artikel 8, § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals meermaals gewijzigd.

Aangezien beterschap in haar hoofde mag verhoopt worden verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot de op te leggen gevangenisstraf en geldboete in de mate zoals hierna verder uiteengezet.

Derde beklaagde K. Z. onderging voorlopige hechtenis van 23 mei 2013 tot zij bij beschikking van de raadkamer d.d. 27 augustus 2013 onder voorwaarden werd in vrijheid gesteld.

Blijkens het verslag van de justitie assistente d.d. 7 november 2013 verliep de naleving van de voorwaarden zonder moeilijkheden. Derde beklaagde zette actief en zelfstandig stappen om haar leven weer op de spreekwoordelijke rails te krijgen. De justitie assistent was zelf vragende partij om de opvolging door het justitiehuis op te zien heffen, daar was niet langer nood aan.

Derde beklaagde nam actief deel aan de mensonterende praktijken van haar echtgenoot door hieraan een zweem van regelmatigheid te trachten te verlenen met een valse arbeidsovereenkomst, wat getuigt van een totaal gebrek aan normbesef en een oneerlijke ingesteldheid.

De rechtbank is van oordeel dat gelet op de aard en de ernst van de gepleegde feiten en om derde beklaagde hiervan voldoende bewust te maken, een maatschappelijke terechtwijzing in de vorm van een straf zich opdringt zodat er geen redenen zijn om derde beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen.

Het openbaar ministerie vorderde ter terechtzitting d.d. 18 maart 2015 derde beklaagde te veroordelen tot een gevangenisstraf van 4 maanden en een geldboete.

Het strafverleden van derde beklaagde, die voorlopige hechtenis onderging van 23 mei 2013 tot zij bij beschikking van de raadkamer d.d. 27 augustus 2013 onder voorwaarden werd in vrijheid gesteld, is ongunstig en vermeldt naast een 9-tal veroordelingen inzake verkeer reeds 6 correctionele voorgaanden, onder meer voor illegale tewerkstelling van vreemdelingen, zwartwerk, wegmaken van met beslag bezwaarde goederen, exploitatie van prostitutie en faillissementsmisdrijven.

Een gevangenisstraf van 4 maanden en een geldboete van 1.00,00 euro komen de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde derde beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en haar van recidive te weerhouden.

De feiten situeren zich na 1 januari 2012, datum waarop de strafrechtelijke geldboeten, ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011 (Belgisch Staatsblad van 30 december 2011) met vijftig opdecimes dienen verhoogd te worden. De geldboete lastens derde beklaagde uit te spreken dient dan ook met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

Derde beklaagde maakte ter terechtzitting d.d. 18 maart 2015 met stukken aannemelijk dat zij de prostitutiesector intussen achter zich liet. Zij wordt voltijds tewerkgesteld door het OCMW te Brugge (artikel 60§7 van de Organieke Wet d.d. 8 juli 1976) en bevindt zich in collectieve schuldenregeling (zie de stukken 1 en 2 ter terechtzitting neergelegd voor derde beklaagde).

Derde beklaagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf, of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden, zodat zij in de voorwaarden verkeert voor uitstel van tenuitvoerlegging overeenkomstig artikel 8, § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals meermaals gewijzigd.

Aangezien beterschap in haar hoofde mag verhoopt worden verleent de rechtbank uitstel van

tenuitvoerlegging met betrekking tot de op te leggen gevangenisstraf en geldboete in de mate zoals hierna verder uiteengezet.

Vierde beklaagde G. M. onderging voorlopige hechtenis van 23 mei 2013 tot zij bij arrest van de kamer van Inbeschuldigingstelling d.d. 18 juli 2013 onder voorwaarden werd in vrijheid gesteld.
Het openbaar ministerie vorderde ter terechtzitting d.d. 18 maart 2015 vierde beklaagde te veroordelen tot een gevangenisstraf van 2 jaar waarvan 1 jaar effectief en een geldboete van 1.000,00 euro.

Vierde beklaagde wordt enkel schuldig bevonden aan mededaderschap aan souteneurschap met verzwarende omstandigheden.

Vierde beklaagde reikte ter terechtzitting d.d. 18 maart 2015 geloofwaardig aan niet langer werkzaam te zijn in de prostitutie. Zij is thans werkzoekende, heeft een vaste partner en is moeder van een nog jonge dochter (S. G., °(…), zie stuk 2 voor vierde beklaagde neergelegd ter terechtzitting d.d. 18 maart 2015).

Een gevangenisstraf van 6 maanden komt de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde vierde beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en haar van recidive te weerhouden.

Het strafverleden van vierde beklaagde, die voorlopige hechtenis onderging van 23 mei 2013 tot zij bij arrest van de kamer van Inbeschuldigingstelling d.d. 18 juli 2013 onder voorwaarden werd in vrijheid gesteld, is nog blanco.

Vierde beklaagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf, of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden, zodat zij in de voorwaarden verkeert voor uitstel van tenuitvoerlegging overeenkomstig artikel 8, § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals meermaals gewijzigd.

Aangezien beterschap in haar hoofde mag verhoopt worden verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot de op te leggen gevangenisstraf in de mate zoals hierna verder uiteengezet.

Vijfde beklaagde T. K. onderging voorlopige hechtenis van 23 mei 2013 tot hij op 4 juli 2013 onder voorwaarden werd in vrijheid gesteld.

Hij wordt schuldig bevonden aan passieve corruptie en ging zijn boekje als cipier zwaar te buiten. Hij verstrekte hand- en spandiensten aan eerste beklaagde in ruil voor gratis betrekkingen en drankconsumpties in diens bar de P. D. te (...).

De rechtbank is van oordeel dat gelet op de aard en de ernst van de gepleegde feiten en om vijfde beklaagde hiervan voldoende bewust te maken, een maatschappelijke terechtwijzing in de vorm van een straf zich opdringt zodat er geen redenen zijn om vijfde beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen.

Het openbaar ministerie vorderde ter terechtzitting d.d. 18 maart 2015 vijfde beklaagde te veroordelen tot een gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete.
Een gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete van 100,00 euro komen de rechtbank passend en ook noodzakelijk voor teneinde vijfde beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

De feiten situeren zich na 1 januari 2012, datum waarop de strafrechtelijke geldboeten, ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011 (Belgisch Staatsblad van 30 december 2011) met vijftig opdecimes dienen verhoogd te worden. De geldboete lastens vijfde beklaagde uit te spreken dient dan ook met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

Vijfde beklaagde, vader van twee kinderen, werd eerder het slachtoffer van een arbeidsongeval en liep hierbij 35% blijvende arbeidsongeschiktheid op (zie het enig stuk voor vijfde beklaagde neergelegd ter terechtzitting d.d. 18 maart 2015); hij is thans werkzoekende.

Het strafverleden van vijfde beklaagde, die voorlopige hechtenis onderging van 23 mei 2015 tot hij bij arrest van de kamer van Inbeschuldigingstelling d.d. 25 juni 2013 onder voorwaarden werd in vrijheid gesteld, is nog blanco.

Vijfde beklaagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf, of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden, zodat hij in de voorwaarden verkeert voor uitstel van tenuitvoerlegging overeenkomstig artikel 8, § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals meermaals gewijzigd.

Aangezien beterschap in zijn hoofde mag verhoopt worden verleent de rechtbank uitstel van tenuitvoerlegging met betrekking tot de op te leggen gevangenisstraf en geldboete in de mate zoals hierna verder uiteengezet.

1.4 Het openbaar ministerie vorderde overeenkomstig art. 42,3° Sw. en art. 43 bis Sw. de bijzondere verbeurdverklaring van bedragen van telkens 26.146,00 euro in hoofde van eerste, tweede en vierde beklaagde, gezien uit het dossier is gebleken dat dit de vermogensvoordelen zouden zijn die rechtstreeks uit de in hun hoofde bewezen verklaarde misdrijven zijn verkregen.

Krachtens art. 42,3° Sw. kan de rechter de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf verkregen zijn, de goederen en de waarden die in de plaats ervan gesteld zijn en de inkomsten uit de belegde voordelen verbeurd verklaren.

Uit het strafdossier blijkt duidelijk dat eerste, tweede en vierde beklaagden rechtstreeks vermogensvoordelen uit de hen ten laste gelegde feiten hebben verkregen.
De vermogensvoordelen, die rechtstreeks uit de aan eerste, tweede en vierde beklaagden ten laste gelegde en bewezen geachte feiten voortvloeien, dienen dan ook verbeurd verklaard te worden.

Indien vermogensvoordelen niet méér kunnen aangetroffen worden in het vermogen van de veroordeelde, dient de geldwaarde ervan te worden geraamd en heeft de verbeurdverklaring betrekking op een daarmee overeenstemmend bedrag; het komt de rechter toe overeenkomstig art. 43bis, 2°Sw. dit onrechtmatig verkregen vermogensvoordeel soeverein te ramen.

In de kluis aangetroffen in het (…)-kantoor aan de (…), gehuurd op naam van P. D. en met als volmachthebber G. V., werd 11.500,00 euro aangetroffen, alsook verschillende enveloppen met bancontact tickets en daginkomsten [zie het proces-verbaal nr. 11244/13). Tevens werd 14.400,00 euro aangetroffen in de (…)-kluis op naam van K. Z..

De dagelijkse inkomsten van de bar werden bijgehouden op documenten en bij het einde van een shift werden de diensters uitbetaald op basis van een 50/50 verdeelsleutel (d.w.z. niet op basis van de in de arbeidsovereenkomsten bepaalde verloningsvoorwaarden - zie de verklaring ter zake van P. D. subkaft VI, 7, 4, pag. 10 van de strafinformatie).

Tijdens de zoeking in de kluis bij (…), dewelke werd gehuurd door P. D. met volmacht voor G. V., werden documenten gevonden slaande op de periode van 8 september 2012 t/m 10 mei 2013. Documenten voor de tussenperioden van 9 november 2012 -1 december 2012 en 3 december 2012 - 8 december 2012 (i.e. 29 dagen) staken niet in de kluis, alhoewel de bar toen wel geopend was.

Tijdens de zoeking in een voertuig werden de documenten over de periode van 13 mei 2013 t/m 20 mei 2013 gevonden. Er werden ook kasboeken gevonden, doch deze gaven geen werkelijke inkomsten weer.

De bedragen die blijken uit de 183 documenten die met beslag werden bezwaard, werden samengeteld, wat een totaal opleverde van 121.084,00 euro, zijnde het bedrag waarop de diensters een percentage verdienden. Rekening houdend met de 50/50 regel, zou dit netto 60.542,00 euro opleveren.

Verder kunnen de bedragen worden opgeteld waarop de diensten geen percentage verdienen, wat een totaal van 8.469,00 euro oplevert.

Indien rekening wordt gehouden met gemiddelde daginkomsten, en evenzeer de dagen in rekening worden gebracht waarvoor geen documenten werden teruggevonden tijdens de zoekingen, dient het bruto-totaal op 147.251,49 euro te worden berekend, en het nettototaal op 78.438,73 euro (zie de berekening in het navolgend proces-verbaal nr. 19713/13, dewelke door de rechtbank wordt bijgetreden).

Indien het openbaar ministerie in zijn schriftelijke vordering de geldwaarde van de vermogensvoordelen heeft geraamd, mag de rechter de verbeurdverklaring bij equivalent van de vermogensvoordelen uitspreken voor een hoger bedrag dan het in die schriftelijke vordering vermelde bedrag. In dergelijk geval is de rechter niet verplicht de beklaagde de gelegenheid te geven daarover verweer te voeren. Het recht van verdediging van de beklaagde is voldoende gewaarborgd doordat hij ingevolge de schriftelijke vordering van het openbaar ministerie weet dat tegen hem de verbeurdverklaring bij equivalent kan worden uitgesproken en voor welke

misdrijven die verbeurdverklaring kan worden uitgesproken. Bijgevolg kan hij verweer voeren over de mogelijkheid van de verbeurdverklaring bij equivalent en de omvang ervan (zie cass. 4 maart 2014, P.13.1775.N.).

Naar het oordeel van de rechtbank komt uit het geheel van de strafinformatie overduidelijk naar voor hoe het leeuwendeel van de vermogensvoordelen bij eerste beklaagde, veeleer dan aan tweede en/of vierde beklaagde, terechtkwam. Ter zake weerhoudt de rechtbank een verdeelsleutel van 9/10 voor eerste beklaagde en telkens 1/20ste voor tweede en vierde beklaagde.

Aldus wordt lastens het vermogen van eerste, tweede en vierde beklaagden verbeurd verklaard:
Eerste beklaagde: 78.438,73 euro x 9/10 = 70.594,86 euro;
Tweede beklaagde: 78.438,73 euro x 1/20 = 3.921,94 euro;
Vierde beklaagde: 78.438,73 euro x 1/20 = 3.921,94 euro.

Naar het oordeel van de rechtbank zijn er geen redenen voorhanden om deze verbeurdverklaring t.a.v. tweede beklaagde (deels) met de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te bekleden. Zulks is In de mate zoals hierna bepaald wel het geval voor wat vierde beklaagde betreft, o.w.v. de hierboven bij de straftoemeting reeds aangehaalde redenen, dewelke hier voor hernomen zijn te aanzien.

De verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen wordt toegerekend op de in beslag genomen gelden, gestort bij het COIV.

Overeenkomstig de wettelijke bepalingen wordt over de overtuigingstukken en de kosten geoordeeld zoals hierna bepaald.

II. BURGERRECHTELIJK

De burgerlijke partij het FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRUD TEGEN DE MENSENHANDEL vordert eerste, tweede en vierde beklaagden (in de nota burgerlijke partijstelling staat verkeerdelijk derde beklaagde vermeld, het betreft een louter materiële vergissing) solidair te veroordelen tot betaling aan haar van een schadevergoeding van 2.500,00 euro, meer Intresten en kosten, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 715,00 euro.

Deze vordering is regelmatig naar vorm, tijdig, derhalve ontvankelijk en kan verder worden ontmoet als volgt.

In de mate gesteld tegen vierde beklaagde komt de vordering van de burgerlijke partij ongegrond voor, gelet op de voor de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A verleende vrijspraak in haar hoofde.

De feiten voorwerp van de bewezen verklaarde tenlastelegging A lastens eerste en tweede beklaagden staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door

deze burgerlijke partij werden geleden en de eerste en tweede beklaagden, als enigen aansprakelijk voor de geleden schade, zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

De rechtbank neemt aan dat de burgerlijke partij gerechtigd voorkomt op schade voortvloeiend uit het nadeel berokkend aan de doelstellingen die zij nastreeft, conform de wet van 13 april 1995 betreffende de bestrijding van de mensenhandel en kinderpornografie juncto het koninklijk besluit d.d. 16 juni 1995, dat voorziet in de oprichting van de Interdepartementale Coördinatiecel ter Bestrijding van de Internationale Mensenhandel.

De morele schade voor de burgerlijke partij wordt aanvaard, net zoals de materiële schade in haar hoofde, bestaande uit de inzet van mensen en middelen. Hoewel zeker en vaststaande, komt deze gemengde schade niet voor als zijnde vatbaar voor een mathematisch correcte en exact gewogen begroting.

Een becijfering ex aequo et bono dringt zich derhalve op en de rechtbank is van oordeel dat een schadevergoeding van 2.500,00 euro, vergoedende intresten inbegrepen, passend voorkomt.

De rechtsplegingsvergoeding van 715,00 euro wordt herleid (zie het stuk voor tweede beklaagde neergelegd ter terechtzitting d.d. 20 mei 2015) en het meer en/of anders gevorderde wordt afgewezen als zijnde ongegrond.

Gelet op het bestaan van mogelijke overige reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid:
artikelen 2, 40, 42, 43, 56, 65 lid 1, 66, 79, 80, 84, 100, 246 §1 en 380 § 1-17273" van het strafwetboek;
artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;
artikel 367 van het wetboek van strafvordering;
artikelen 44 en 45 van het strafwetboek;
artikelen 11,12,14,31, 36,37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 130, 162,182,184,185, 189,190,191,194, 195, 226, 227 en 282 van het wetboek van strafvordering;
artikel 2 van de wet van 04.10.1867, gewijzigd bij het enig artikel van de wet van 06.02.1985;
artikelen 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964;
alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde wetsartikelen.

DE RECHTBANK,
Rechtdoende OP TEGENSPRAAK

I. STRAFRECHTELIJK

in hoofde van de eerste beklaagde - G. V. -

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A, B, C, D en F bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, zich in staat van wettelijke herhaling bevindende, tot:
een gevangenisstraf van VIER (4) JAAR EFFECTIEF
en
een geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00) EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met vijftig décimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op ZESDUIZEND EURO (6.000,00) EUR.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden dooreen gevangenisstraf van DRIE (3) MAANDEN.

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 382 § 1 Sw. ontzet uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van VUF (5) JAAR.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van ÉÉNENVUFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie (l)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR + 50 décimes = HONDERDVIJFTIG EURO (150,00) EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 al. 1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot zijn eigen dagvaardingskosten en kosten voor afschriften, in totaal begroot op NEGENENVIJFTIG EURO EN VEERTIG CENT (59,40) EUR en tot ÉÉN/VUFDE van de kosten van het geding, in totaal begroot op DERTIGDUIZEND ZESHONDERD ZESENNEGENTIG EURO EN DRIEËNTACHTIG CENT (30.696,83) EUR.

Spreekt eveneens overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van eerste beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van ZEVENTIGDUIZEND VIJFHONDERD VIERENNEGENTIG EURO EN ZESENTACHTIG CENT (70.594,86) EUR.

Zegt voor recht dat ten aanzien van het bedrag van 70.594,86 EUR, verbeurd verklaard conform art. 43bis Sw., de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van ELFDUIZEND VIJFHONDERD EURO (11.500,00) EUR kunnen toegerekend worden. (Engelse Kaft 4, subkaft 7, stuk 13)

In hoofde van de tweede beklaagde - P. D. -

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E en F bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:
een gevangenisstraf van ACHTTIEN (18) MAANDEN, waarvan ÉÉN (1) JAAR EFFECTIEF en
een geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00) EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met vijftig décimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op ZESDUIZEND EURO (6.000,00) EUR.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE (3) MAANDEN.

De Rechtbank stelt vast dat deze veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1994} en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen.

Gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van VUF (5) JAAR voor wat betreft ZES (6) MAANDEN van de uitgesproken gevangenisstraf van ACHTTIEN (18) MAANDEN;
DRIE (3) JAAR voor wat betreft TWEE/DERDEN van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00) EUR en de erop van toepassing zijnde vervangende gevangenisstraf.

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 382 § 1 Sw. ontzet uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van VIJF (5) JAAR.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(l)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR + 50 décimes = HONDERDVUFTIG EURO (150,00) EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 al. 1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd).
Verwijst deze veroordeelde tevens tot haar eigen dagvaardingskosten, in totaal begroot op ZEVENENDERTIG EURO EN NEGENENVIJFTIG CENT (37,59) EUR en tot ÉÉN/VIJFDE van de kosten van het geding, in totaal begroot op DERTIGDUIZEND ZESHONDERD ZESENNEGENTIG EURO EN DRIEËNTACHTIG CENT (30.696,83) EUR.

Spreekt eveneens overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van tweede beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van DRIEDUIZEND NEGENHONDERD ÉÉNENTWINTIG EURO EN VIERENNEGENTIG CENT (3321,94) EUR.

Zegt voor recht dat ten aanzien van het bedrag van 3.921,94 EUR, verbeurd verklaard conform art. 43bis Sw., de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van DRIEHONDERD ZEVENTIG DOLLAR (370,00) USD en DRIEHONDERD EURO (300,00) EUR kunnen toegerekend worden. (Engelse Kaft 6, subkaft 3, stuk 1-9)

in hoofde van de derde beklaagde - K. Z. -
Verklaart de feiten voorwerp van de tenlastelegging E bewezen.

Wijst het verzoek tot het gelasten van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling af als ongegrond.

Veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, tot:
een gevangenisstraf van VIER (4) MAANDEN
en
een geldboete van HONDERD EURO (100,00) EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met vijftig décimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op ZESHONDERD EURO (600,00) EUR.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van ÉÉN (1) MAAND.

De Rechtbank stelt vast dat deze veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1994) en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen.
Gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig

vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van DRIE (3) JAAR voor wat betreft de uitgesproken gevangenisstraf van VIER (4) MAANDEN, behoudens de reeds ondergane voorlopige hechtenis en DRIE (3) JAAR voor wat betreft de uitgesproken geldboete van HONDERD EURO (100,00) EUR en de erop van toepassing zijnde vervangende gevangenisstraf.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(l)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR + 50 décimes = HONDERDVIJFTIG EURO (150,00) EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 ai. 1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot haar eigen dagvaardingskosten, in totaal begroot op NEGENENDERTIG EURO EN ZESENNEGENTIG CENT (39,96) EUR en tot ÉÉN/VIJFDE van de kosten van het geding, in totaal begroot op DERTIGDUIZEND ZESHONDERD ZESENNEGENTIG EURO EN DRIEËNTACHTIG CENT (30.696,83) EUR.

Beveelt de teruggave van de inbeslaggenomen geldsommen van VEERTIENDUIZEND VIERHONDERD EURO (14.400,00) EUR en HONDERD VEERTIG EURO (140,00) EUR, welke neergelegd werden bij het Centraal Orgaan voor Inbeslagneming en Verbeurdverklaring, aan de derde beklaagde. (Engelse Kaft 6, subkaft 3, stuk l-9)(Engelse Kaft 4, subkaft 7, stuk 10)

in hoofde van de vierde beklaagde - G. M. -

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A, B en E niet bewezen en spreekt haar dienvolgens VRU en ontslaat haar terzake van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten.

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlastelegging C bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, tot een gevangenisstraf van ZES (6) MAANDEN.
De Rechtbank stelt vast dat deze veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1994) en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen.

Gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig

vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van DRIE (3) JAAR voor wat betreft de uitgesproken gevangenisstraf van ZES (6) MAANDEN, behoudens de reeds ondergane voorlopige hechtenis.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(l)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR + 50 décimes = HONDERDVIJFTIG EURO (150,00) EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 al. 1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot haar eigen dagvaardingskosten, in totaal begroot op ZEVENENDERTIG EURO EN ÉÉNENZESTIG CENT (37,61) EUR en tot ÉÉN/VUFDE van de kosten van het geding, In totaal begroot op DERTIGDUIZEND ZESHONDERD ZESENNEGENTIG EURO EN DRIEËNTACHTIG CENT (30.696,83) EUR.

Spreekt eveneens overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van vierde beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van DRIEDUIZEND NEGENHONDERD ÉÉNENTWINTIG EURO EN VIERENNEGENTIG CENT (3.921,94) EUR.

Zegt voor recht dat ten aanzien van het bedrag van 3.921,94 EUR, verbeurd verklaard conform art. 43bis Sw., de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van HONDERD VIJFENVIJFTIG EURO (155,00) EUR kunnen toegerekend worden. (Engelse Kaft 7, subkaft 1)

in hoofde van de vijfde beklaagde - T. K. -

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlastelegging G bewezen.

Wijst het verzoek tot het gelasten van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling af als ongegrond. Veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, tot:
een gevangenisstraf van ZES (6) MAANDEN
en
een geldboete van HONDERD EURO (100,00) EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met vijftig décimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op ZESHONDERD EURO (600,00) EUR.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van ÉÉN (1) MAAND.

De Rechtbank stelt vast dat deze veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1994) en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen.

Gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van DRIE (3) JAAR voor wat betreft de uitgesproken gevangenisstraf van ZES (6) MAANDEN, behoudens de reeds ondergane voorlopige hechtenis en DRIE (3) JAAR voor wat betreft de uitgesproken geldboete van HONDERD EURO (100,00) EUR en de erop van toepassing zijnde vervangende gevangenisstraf.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(l)).
Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR + 50 décimes = HONDERDVIJFTIG EURO (150,00) EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 al. 1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot zijn eigen dagvaardingskosten, in totaal begroot op ZEVENENDERTIG EURO EN DRIEËNZESTIG CENT (37,63) EUR en tot ÉÉN/VUFDE van de kosten van het geding, in totaal begroot op DERTIGDUIZEND ZESHONDERD ZESENNEGENTIG EURO EN DRIEËNTACHTIG CENT (30.696,83) EUR.

in hoofde van de zesde beklaagde - D. A. -
Verklaart de feiten voorwerp van de tenlastelegging G niet bewezen en spreekt hem dienvolgens VRU en ontslaat hem terzake van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten.

Begroot de dagvaardingskosten van zesde beklaagde op ZESENDERTIG EURO EN

DRIEËNDERTIG CENT (36,33) EUR en legt deze ten laste van de Staat.

***

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42-1° Sw. de overtuigingsstukken OS/13/3534, OS/13/3535, OS/13/4084, OS/13/4444, OS/13/4786, OS/13/4782, OS/13/4781 en OS/13/3529, dewelke het voorwerp uitmaakten van, gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van voormelde feiten.

Beveelt de teruggave van de overtuigingsstukken OS/13/3532 en OS/13/4785 aan de vermoedelijke eigenaar, zijnde A. D..

Stelt de overtuigingsstukken OS/13/1151, OS/13/2305, OS/13/0472, OS/13/0473, OS/13/0474, OS/13/6001, OS/13/3528, OS/13/3324, OS/13/4083, OS/13/4085, OS/13/4447, OS/13/4757, OS/13/4758, OS/13/4784, OS/13/4783, OS/13/4780, OS/13/4779, OS/13/6773, OS/13/5442, OS/13/5743 en OS/13/5441 ter beschikking van het Openbaar Ministerie om ermee te handelen als naar recht.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 433novies, 2° Sw. het overtuigingsstuk OS/13/4982.

II. BURGERRECHTELIJK

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ten aanzien van vierde beklaagde ongegrond.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ten aanzien van eerste en tweede beklaagde ontvankelijk en in de mate zoals hierna bepaald gegrond.

Veroordeelt dienvolgens de eerste en tweede veroordeelde solidair om te betalen aan de burgerlijke partij een schadevergoeding materieel en moreel gemengd van TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO (2.500,00) EUR, vergoedende intresten inbegrepen, vermeerderd met de gerechtelijke intresten vanaf heden en de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op VIERHONDERD EN TWAALF EURO EN VIJFTIG CENT (412,50) EUR.

Wijst het meer- en/of anders gevorderde af als zijnde ongegrond.

Houdt in toepassing van art. 4 V. T. Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1994, 28 maart 2000 en 13 april 2005 ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

***

Daar een effectieve vrijheidsstraf werd uitgesproken heeft de rechtbank de eerste en tweede beklaagde ingelicht over de uitvoering van deze vrijheidsstraf en over de mogelijke strafuitvoeringsmodaliteiten (artikel 195 Sv.).

***

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld met uitzondering van de tweede beklaagde die werd bijgestaan door een tolk Nederlands-Frans.
Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op zeventien juni tweeduizend en vijftien door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, zeventiende kamer, samengesteld uit:

B. S., rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen,
afdeling Brugge, waarnemend voorzitter bij wettig belet van de titularis en andere rechters ouder in rang van benoeming;
K. V., rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen,
afdeling Brugge;
S. S., rechter in de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge;
In aanwezigheid van F. D., substituut procureur des Konings West-Vlaanderen; Met bijstand van griffier K. M.;

(…)